

Tompa Gabor

la Festivalul Sitges

(Ecouri)

Teatrul „Lliure” din Barcelona a prezentat în iunie 1999 spectacolul cu piesa *Tango* de Slawomir Mrožek, în regia lui Tompa Gábor, directorul Teatrului Maghiar din Cluj. Teatrul este unul dintre cele 16 teatre membre ale Uniunii Teatrale din Europa, și este condus de Lluís Pasqual, cel care a fost timp de 5 ani director al Teatrului „Odeon” din Paris.

„Spectacolul prezentat în limba catalană în coproducție cu Festivalul Sitges Teatre Internacional, s-a bucurat de un enorm succes, atât din partea publicului cât și din cea a criticilor de specialitate, figurând pe locul II în topul criticilor de teatru din Barcelona, după spectacolul Pinei Bausch intitulat *Masurca Fogo*; top alcătuit din peste 200 de spectacole care figurează pe afiș în teatrele și festivalurile de vară ale Cataloniei. Spectacolul reprezintă totodată o *premieră absolută* a piesei în Spania.” (ESCENA)

„[...] Spectacolul inteligent și distractiv regizat de Tompa Gábor este punctul forte al actualei ediții a Festivalului de la Sitges. În pofida faptului că această dramaturgie ni se pare astăzi ușor programatică și cu un pronunțat caracter ideologic, subtextul și umorul acidulat al spectacolului, jocul remarcabil al actorilor îi fascinează pe spectatori, făcând ca repre-

zentăția să fie una de excepție [...]” (Jose Rague-Arias: *Tompa Gábor transformă festivalul în capitala umorului stalinist*, EL MUNDO)

„[...] Exercițiul complex și incitant de teatru în teatru pe care-l propune regizorul Tompa Gábor, îi transformă de-a dreptul pe actorii catalani, obligându-i să caute noi mijloace de expresie. Piesa scrisă în 1965 are o puternică actualitate și astăzi, aici la Barcelona într-o perfectă unitate conceptuală și inegalabile interpretări actricești.

Acest spectacol, jucat timp de peste două ore într-un ritm infernal, este, probabil, una dintre creațiile de vârf a celor 30 de ani de festival [...]” (Pablo Ley: *„Tango” – farsă absurdă asupra puterii – mare spectacol al Festivalului de la Sitges*, EL PAIS)

„Tompa Gábor reușește să ne convingă că Mrožek este unul dintre cei mai mari dramaturgi contemporani, demn de menționat alături de numele unor dramaturgi deveniți clasici ca Ionesco sau Beckett. Spectacolul lui ne avertizează că vremea dictaturilor nu s-a sfârșit încă, și suntem responsabili cu toții pentru evitarea unor asemenea calamități tragi-comice”. Regizorul de renume european ne atrage atenția însă și asupra unei alte probleme de acută actualitate: în lipsa unei imagini clare de viitor, generația tânără a zilelor noastre devine mai conservatoare ca generațiile dinainte, considerând reinstaurarea vechilor forme unica posibilitate de a împiedica destrămarea sistemului de valori.

Cizelat până la ultimul detaliu, excelentul spectacol de la Teatrul Lliure a fost primit cu lungi ovații [...]” (Gonzalo Perez de Olaguer: *Un Tango la Lliurem în căutarea rădăcinilor fascismului*, EL PERIODICO)

„[...] Transformând textul într-o splendidă farsă politică, regia lui Tompa Gábor ne prezintă prin situații teatrale de mare acuratețe pericolul și consecințele abuzului de putere. cu toate că situațiile sunt ridicole, la sfârșitul fiecărei scene zâmbetul îngheață pe buzele spectatorilor. Pe plan vizual, acest spectacol sarcastic este copleșitor. În magnifica scenografie a Mariei de la Camara, actorii excelează prin inventivitate și unitatea stilistică a interpretării.

Spectacolul de la Lliure este un teatru în teatru puternic, rareori întâlnit la noi. De aceea vă sfătuiesc să nu-l pierdeți... [...]” (Gonzalo Perez de Olaguer: *O splendidă farsă politică*, AVUI)

„[...] *Tango* în regia lui Tompa Gábor este punctul culminant al festivalului. Opera ne prezintă lupta pentru putere în sânul unei familii, demascând cu o puternică ironie procesul care duce la dictatura forței brute. Gândirea irațională nestăvilită de nimeni declanșează barbarismul criminal și-l dezlănțuie asupra omenirii.

Remarcabilă este colaborarea cu actorii catalani a regizorului care debutează la Barcelona după spectacole montate în Austria, Franța, Germania, Marea Britanie sau S.U.A. Se pare că pe scenă vorbesc aceeași limbă [...]” (Carles Amat: *Topul criticilor din Barcelona*, ESCENA)